

உலகத்தமிழ்
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரை வழங்கும் பின்னிதழ்

தமிழ் இலக்கியம்

மாண்புமிகு திரு க. பாண்டியராஜன்

தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழர் பண்பாடு மற்றும் தொல்லியல்துறை அமைச்சர்

முன்னுரை

பயிராலே நிலம் அறிமுகமாவது போலவும் பழத்தாலே மரம் அறிமுகமாவது போலவும் நிழலாலே உருவம் அறிமுகமாவது போலவும் மொழியினாலே ஒரு நாடு உலகிற்கு அறிமுகமாவது உண்மை. அவ்வாறு நாட்டினை அறிமுகப்படுத்தும் மொழியோ தன்மாட்டு மலர்ந்து மணம் வீசும் இலக்கியங்களாலேயே தன்னை அறிமுகம் செய்து கொள்ளும். அவ்விலக்கியங்களோ ஒரு நாட்டின் நயத்தகு நாகரிகத்தினையும் வியத்தகு செயல், சிந்தனை நிலைகளையும் முரசறைந்து முழங்குவனவாகும். சீர்த்த இலக்கியங்கள் ஒரு நாட்டின் நயத்தகு சிந்தனை நிலைகளையும் ஒரு நாட்டின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் செய்யும் தொண்டினையும் துல்லியமாக அவ்வப்போது விளக்கிக் கூறாமல் இருக்கலாம். ஆனால், சமூகத்தில் அவற்றின் செல்வாக்கு படிந்திருப்பது சமூகத்தை நகர்த்திச் செல்லும் காலத்தின் மீது படியும் முத்திரைகளை நுனித்து நோக்குவோர்க்குப் புலனாகாமல் போவதில்லை.

இலக்கியத்தின் கருவும் உருவும்

மக்களின் பல்வேறு உணர்வு நிலைகளும் செயல்களும் பெருகிய எழுத்துப் பதிப்பே இலக்கியம். இலக்கியம் உருப்பெற உதவும் உணர்வுகளும் கருப்பொருள்களும் காலந்தோறும் மாறிவருதல் இயல்பே. பெருஞ்சித்திரனாரின் நெஞ்சைக் கரைக்கும் வறுமைநிலை. பாரிமகளிரின் கண்ணீர்த் துளிகள், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் தலையாலங்கானத்துப் போர் இவையெல்லாம் ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு நிலையில் பாடுபொருள்களாயின. எல்லாவற்றிலும் புதுமையை விரும்புவது இக்கால இலக்கிய இயல்பு. பழமை என்று கூறின உடனேயே சீறிவிழும் இயல்புடையோர் பலர். ஆனால், பழமை அவ்வளவு சுலபமாக நம்மைவிட்டு நீங்கிவிடுவதாகவும் தெரியவில்லை. பழமை பாராட்டுவதே மரபின் அடிப்படை. உலகிடை உள்ள பலவற்றில் நாம் மரபையே பின்பற்றுகிறோம். அதிலும் கலைகள் எல்லாம் மரபை ஒட்டியே நிலைத்துள்ளன. மரபுமட்டும் இல்லையானால் ஒருவர் உருவாக்கிய கலையை மற்றவர் அனுபவிக்க முடியாமல் போய்விடும். இலக்கியம் மரபுகளை ஒட்டி நிலைத்திருக்கும் ஒரு கலையாகும்.

தமிழ் மொழியில் இலக்கியம்

இலக்கியம் கையாளும் மொழி நடைமுறையில் கையாளப்படும் மொழியிலிருந்து மாறுபடுகிறது. ஓர் இலக்கியம் காட்டும் பொருளும் நடைமுறை மொழி அறிவுறுத்தும் பொருளிலிருந்து வேறுபடுகின்றது. ஒரு கவிதையோ, இசையோ, ஓவியமோ, பொதுவான கலைக்கூற்றின் ஊடக வெளிப்பாடுகள் எனலாம்.

இலக்கியப் படைப்புகளில் உள்ள கலைத்தன்மையும் பல்வேறு ஊடக வெளிப்பாடுகள் எனலாம். இலக்கியப் படைப்புகளில் உள்ள கலைத்தன்மையும் பொதுக் கலைத்தன்மையின் கூறாகக் காணலாம். இத்தன்மையை இலக்கியங்கள் மொழியின் வழியாகவே கட்டமைக்கின்றன. இலக்கியங்கள் தமக்கென மொழி அமைப்பைக் கட்டமைத்துக் கொள்வதால் அவை படைக்கின்ற உலகம் வேறுபட்டதாக அமைகிறது. பொதுவான மொழியமைப்பு பயன்பாட்டு விதிகளை மீறுவதன் வழியாக நடைமுறையில் சொல் சொல்ல இயலாத கருத்துகளைக் கவிதை இலக்கிய மொழியால் சொல்ல முடிகிறது (மருதநாயகம் 2001).

ஓர் இலக்கியத்தின் கலைச் சிறப்பை நுட்பமாக உணர்ந்தால்தான் முருகியல் இன்பம் பெற முடியும். இலக்கியத்தின் கலைச்சிறப்பையும் இலக்கியத்தில் மொழி எவ்வாறு கையாளப்படுகிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதன் வழியாக உணர்த்தலாம்.

இலக்கியக் கொள்கை

இலக்கியம் என்பது இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியத் திறனாய்வு, இலக்கியக் கொள்கை என்ற முக்கரங்களை அடக்கியது. முக்கோணத்தில் எந்த ஒரு பக்கத்தை நீக்கினாலும் பரப்பு அடைபடாததுபோல் இம்மூன்றில் ஒன்று இல்லாவிட்டாலும் இலக்கிய ஆய்வு முற்றுப்பெறுவது இல்லை. இம்மூன்றனுள் இலக்கியக் கொள்கை என்றால் என்ன? என்பதை முதலில் அறிதல் வேண்டும்.

பலாமரம் ஒன்றைக் காண்கிறோம். அஃது எப்பொழுது தோன்றியது? எந்த அளவு வளர்ந்துள்ளது? கிளைகள் எத்தனை? என எண்ணிப் பார்ப்பது ஒரு வகை. இதனை இலக்கிய வரலாறு எனலாம். பழங்கள் இனிப்பா, புளிப்பா சதைப் பிடிப்புடன் உள்ளனவா? நார்ப் பாங்காயுள்ளனவா? என்பவற்றை அறிவது மற்றொரு வகை. இதனை இலக்கியத் திறனாய்வு எனலாம். மரத்தின் வளமைக்கும் கனியின் சுவைக்கும் காரணமாய் அமைந்து மரம் வேரூன்றிப் பற்றி நிற்கும் மண்ணின் தன்மையை இலக்கியக் கொள்கை என்னும் அறிஞர் கருத்து எண்ணத்தக்கது.

எண்ணற்ற இலக்கியங்களும் போதுமான அளவு இலக்கணங்களும் தமிழ்மொழியில் உள்ளன. முத்தமிழ் என்ற வழக்கு இடைக்காலத்தில் தோன்றியதற்கேற்ப இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று துறைகளிலும் நூல்கள் அதிகமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இலக்கியத்தில் புதுவழிப் போக்கு

இந்தியாவில் உள்ள பேச்சுமொழிகளில் இலக்கிய வளம்பெற்ற இணையிலா மொழி தமிழ். மூவாயிரம் ஆண்டு இலக்கிய வரலாற்றை முறையாகக் கொண்டது அது. இலக்கியம் வாழ்க்கையின் வெளிப்பாடு என்பதைச் சங்க இலக்கியம் கூறுகின்றது. எனவே, தமிழ் இலக்கியத்தை ஆராய்வது மிக்க பயன் அளிப்பதாகும்.

இலக்கிய அடிப்படை

தமிழ் இலக்கியத்தில் உலகாய்தம் என்னும் பொருள் குறித்து தமிழ்ச் சொல் என்னும் உலகினை ஆய்கின்ற முறை என்பது பொருள். திருத்தொண்டர் புராணத்தை இயற்றிய சேக்கிழார் 'அநபாயன்' என்ற சிறப்புப்பெயர் கொண்ட இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தவர் (கி.பி.1113-1150) என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கண்ட முடிவாகும். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இவ்வளவு சிறந்த

காப்பியம் தமிழ்நாட்டில் தோன்றுவதற்கு என்ன இலக்கியஅடிப்படை இருந்தது என்பதைக் கண்டுணர வேண்டும்.

எவ்வளவு சிறந்த இலக்கியமாயினும் ஒன்று தோன்ற வேண்டுமாயின், அது தோன்றும் காலம் அந்தத் தோற்றத்திற்கு உதவி செய்வதாகவே இருக்கும். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு இத்தகைய இலக்கியங்கள் தோன்றத்தக்க நினைவுகளாக இருந்ததா? என்று ஆராய வேண்டும்.

“மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார்

மணிமா மவுலி புனைவதற்குத்

தில்லை வாழ்அந் தணர்தம்மை

வேண்ட அவரும் செம்பியர்தம்

தொல்லை நீடுங் குலமுதலோர்க்கு

அன்றிச் சூட்டோம் முடிஎன்று

நல்கார் ஆகிச் சோலன்றன் மலைநாடு)

அணைய நன்றுவார் - (பெ.4-கூற்றுவ நாயனார் 4)

இவ்வித அரசியல் சூழ்நிலையே மக்கள் மனதில் புரட்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தது. மக்கள் தம் மனதில் அமைதியைத்தேட இலக்கியத்தை நாடினர் என்ற கருத்தும் இப்பாடலில் புலப்படுகின்றது.

தேசிய இலக்கியம்

எழாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய சமயப் புரட்சியின் முடிபே பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெரியபுராணமாகத் தோன்றியது. ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லையில், குறிப்பிட்ட கருத்தின் முடிவாக இந்நூல் தோன்றிற்று என்ற காரணத்தால், பெரியபுராணம், முன்னும் பின்னும் தொடர்பற்றுத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒற்றையாக நிற்கிறது போலும் என்று கருதிவிடத் தேவையில்லை. சிறந்த இலக்கியத்தை ஆக்கும் கலைஞன் தன் இனத்திலிருந்தும் காலத்திலிருந்தும் விடுபட்டு நிற்பவன் இல்லை. அவனுக்கு முன்னர் உள்ள காலத்தோடும் பின்னர் வரப்போகும் காலத்தோடும் தொடர்பு கொண்டிருப்பான். அவன் காலத்தில் வாழும் மக்களின் சிறந்த பண்பாடுகளையும் எடுத்துக்கூறும் ஆசிரியனும் ஆவான்.

சங்ககால இலக்கியங்களில் திருமுருகாற்றுப்படை காணப்பெறுகிறது. சிலப்பதிகாரத்திலும் இறைவன் பெருமையும் அடியார் பெருமையும் பேசப்படுகின்றது. மணிமேகலையிலும் புத்ததேவன் பெருமையும் சமய வாழ்க்கையின் இன்றியமையாமையும் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றது. சீவகசிந்தாமணி இன்பத்தை அளவுக்குமீறிக் கூறினும் இடைஇடையேயும் இறுதியிலும் சமய வாழ்க்கை பற்றிப்பேசியே நூலை முடிக்கிறது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கற்பவர் இப்பொதுத் தன்மையை அறிவதோடு இரண்டு சிறந்த உண்மைகளையும் அறிதல் வேண்டும். மிகப் பழங்காலந்தொட்டு இலக்கியத்தில் தொடர்ந்து காணப்பெறும், இதனையே தமிழ் இனத்தின் தேசிய மனப்பான்மை (National trend) என்று கூறுகிறோம்.

ஒரு நாட்டின் தேசிய இலக்கியங்கள் என்றால் என்ன? கிரேக்கம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு முதலிய மொழிகளில் தோன்றிய சில இலக்கியங்கள் அந்நாட்டின் தேசிய இலக்கியங்கள் என்று கூறுகிறார்கள் .

இலக்கியமும் பயனும்

இலக்கியம் கலைகளின் அரசி. காலத்தால் வாடாது (Cannot wither in) 'நெஞ்சையள்ளும்' உவகையும் (Enjoyment) நெடுபயனாய் உயர்வையும் (Enlightenment) தரவல்லது இலக்கியம். இதனையே ஹோரஸ், (Horace) "இலக்கியத்தின் இனிமையும் பயனும் (Pleasure and Utility)" எனக் குறிப்பதைக் காணலாம். மனித வாழ்க்கையின் பதிவாக இருப்பதால் இலக்கியம் ஒரு சமுதாய ஆவணமாக (Social document) விளங்கும் சிறப்பும் பெறுகிறது. இலக்கியம் குறித்த மேனாட்டறிஞர்கள் எண்ணங்கள் சிலவற்றையும் இங்கு காண்பது தேவையான ஒன்றாகும். அவையே,

LITERATURE – இலக்கியம்

- ❖ Literature is the thought of thinking souls – (Carlyle) - சிந்திக்கும் ஆற்றல் கொண்ட ஆன்மாக்களின் சீரிய சிந்தனையே இலக்கியம் ஆகும்.
- ❖ Great Literature is simply language charged with meaning to the almost possible degree – (Ezra pound) – எந்த அளவு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமான பொருள் திணிவு கொண்ட மொழியே சிறந்த இலக்கியம் ஆகும்.

'it is life that shakes and rocks us! it is literature which stabilizes and Contours (H.W. Garrard) வாழ்க்கை நம்மைக் குலுக்குகிறது; புரட்டிப் போடுகிறது. ஆனால், இலக்கியம் நம்மை நிலைநிறுத்துகிறது; சமநிலைப்படுத்துகிறது.

- ❖ Literature is a very bad church, but a very good walking stick (charkas limb) – இலக்கியம் என்பது மிக மோசமான ஆலயம். ஆனால், மிகச் சிறந்த ஊன்றுகோல்.
- ❖ Literature is the immortality of speech – (Frederick schlegel) அழியாத பேச்சாற்றலே அழகிய இலக்கியமாக வடிவெடுக்கிறது.

முடிவுரை

காலத்திற்கேற்ப இலக்கியங்கள் மாற்றம் பெருகின்றன. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தையும் இலக்கியங்கள் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இலக்கியம் தோன்றுவதற்குக் காலமும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. மக்களின் வாழ்வியல் இன்ப துன்ப நிகழ்வுகளே பாடுபொருளாக அமைகின்றன. எனவே ஒவ்வொரு சிறந்த இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு அவ்விலக்கியம் தோன்றும் காலமும் சூழ்நிலையும் தான் முக்கிய காரணமாக அமைகின்றது.

ஆய்வுக்கு உதவிய நூல்கள்

1. தேசிய இலக்கியம், அ.ச. ஞானசம்பந்தன்
2. இலக்கியத்தில் மனித உரிமைகள், பேராசிரியர் இராஜமுத்திருளாண்டி.
3. தமிழ் இலக்கியத்தில் உலகாய்தம், முனைவர் க.நெடுஞ்செழியன்.
4. தமிழ் இலக்கியங்கள் கட்டவிழ்ப்பும் கட்டமைப்பும், முனைவர் இராமமூர்த்தி.

5. இலக்கியச் சிந்தனைகள், முனைவர் சிலம்பொலி சு.செல்லப்பன்.
6. இலக்கியக்கலை – கழக வெளியீடு.
7. தமிழ் இலக்கியத்தில் சமுதாயச் சிந்தனைகள், முனைவர் ச.முருகேசன்.
8. தமிழ் இலக்கியச் செல்வம் (தொகுதி-4), முனைவர் சோ.ந.கந்தசாமி.

உலகத்தமிழ்

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரை வழங்கும் மின்னிதழ்
படைப்புகளில் ஒன்றாக இடம் பெற்ற கட்டுரை